

Υπόθεση C-340/20

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

24 Ιουλίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Cour de cassation (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

10 Ιουλίου 2020

Αναιρεσείουσα:

Bank Sepah

Αναιρεσίβλητες:

Overseas Financial Limited

Oaktree Finance Limited

I. Αντικείμενο και δεδομένα της διαφοράς

- 1 Σύμφωνα με την απόφαση 1737 (2006) της 23ης Δεκεμβρίου 2006 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η κοινή θέση 2007/140/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 2007 προέβλεψε ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, μεταξύ των οποίων τη δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων των προσώπων και οντοτήτων που ασχολούνται ή έχουν άμεση σχέση με ή υποστηρίζουν τις σχετικές με εμπλουτισμό, επανακατεργασία ή βαρύ ύδωρ δραστηριότητες του Ιράν ή την ανάπτυξη φορέων πυρηνικών όπλων από το Ιράν. Τα μέτρα αυτά τέθηκαν σε εφαρμογή εντός της Ένωσης με τον κανονισμό (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007. [σελ. 4 του πρωτοτύπου]
- 2 Με την απόφαση 1747 (2007) της 24ης Μαρτίου 2007, το Συμβούλιο Ασφαλείας προσδιόρισε την εταιρία Bank Sepah ως περιλαμβανόμενη στις «οντότητες που συμμετέχουν στο πυρηνικό πρόγραμμα ή στο πρόγραμμα βαλλιστικών πυραύλων» του Ιράν κατά των οποίων έπρεπε να εκτελεστεί το μέτρο της

δεσμεύσεως περιουσιακών στοιχείων. Η εν λόγω απόφαση μεταφέρθηκε στο ενωσιακό δίκαιο με τον κανονισμό (ΕΚ) 441/2007 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2007, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2007 του Συμβουλίου, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 21 Απριλίου 2007.

- 3 Με απόφαση της 26ης Απριλίου 2007, η οποία κατέστη τελεσίδικη, το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισιού, Γαλλία) υποχρέωσε την Bank Sepah να καταβάλει στην εταιρία Overseas Financial Limited (στο εξής: Overseas Financial) το ισόποσο σε ευρώ του ποσού των 2 500 000 δολαρίων ΗΠΑ (USD) και στην εταιρία Oaktree Finance Limited (στο εξής: Overseas Finance) το ισόποσο σε ευρώ του ποσού του 1 500 000 δολαρίων ΗΠΑ (USD), προσαυξημένων με τους νόμιμους τόκους από την έκδοση της αποφάσεως αυτής.
- 4 Στις 17 Ιανουαρίου 2016, το Συμβούλιο Ασφαλείας διέγραψε την Bank Sepah από τον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν. Η απόφαση αυτή μεταφέρθηκε στο ενωσιακό δίκαιο με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/74 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2016, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 23 Ιανουαρίου 2016.
- 5 Στις 17 Μαΐου 2016, οι Overseas Financial και Oaktree Finance πέτυχαν την έκδοση διαταγών πληρωμής κατά της Bank Sepah, με σκοπό την κατάσχεση και εκποίηση περιουσιακών στοιχείων της τελευταίας.
- 6 Στις 5 Ιουλίου 2016, οι Overseas Financial και Oaktree Finance προέβησαν σε κατασχέσεις εις χείρας τρίτου, ήτοι της Société générale, χρηματικών απαιτήσεων, εταιρικών μεριδίων και κινητών αξιών, εις βάρος της Bank Sepah.
- 7 Στις 13 Ιουνίου και στις 15 Ιουλίου 2016, η Bank Sepah άσκησε ενώπιον του δικαστηρίου εκτελέσεως ανακοπή κατά των εν λόγω μέτρων αναγκαστικής εκτελέσεως, στρεφόμενη κατά των Overseas Financial και Oaktree Finance.
- 8 Κατά της αποφάσεως του δικαστηρίου εκτελέσεως ασκήθηκε έφεση, επί της οποίας το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισιού) εξέδωσε απόφαση στις 8 Μαρτίου 2018.
- 9 Η Bank Sepah, αφενός, και οι Overseas Financial και Oaktree Finance, αφετέρου, άσκησαν αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής. Οι εν λόγω αιτήσεις αναίρέσεως, οι οποίες φέρουν αντιστοίχως τους αριθμούς B 18-18542 και G 18-21.814, συνεκδικάσθησαν λόγω της συνάφειάς τους.

II. Κρίσιμες διατάξεις

Κανονισμός (ΕΕ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν

- 10 Το άρθρο 1, στοιχεία η' και ι', του κανονισμού 423/2007 προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

- η) «δέσμευση κεφαλαίων»: η παρεμπόδιση οποιασδήποτε κίνησης, μεταβίβασης, μεταβολής, χρήσης ή διαπραγματεύσεως κεφαλαίων καθ' οιονδήποτε τρόπο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μεταβολή ως προς τον όγκο, το ποσό, τον τόπο διατήρησής τους, την ιδιοκτησία, την κατοχή, τον χαρακτήρα, τον προορισμό ή οποιαδήποτε άλλη μεταβολή η οποία θα καθιστούσε δυνατή τη χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χαρτοφυλακίων·

[...]

- ι) «δέσμευση οικονομικών πόρων»: η παρεμπόδιση της χρήσης οικονομικών πόρων για την απόκτηση κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών με κάθε τρόπο, όπως π.χ. η πώληση, η εκμίσθωση ή η υποθήκευσή τους· [...]

- 11 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

« 1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV. Το παράρτημα IV περιλαμβάνει τα πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς που ορίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή η επιτροπή κυρώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 12 της απόφασης 1737 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. [...]

Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2007

- 12 Το άρθρο 1, στοιχεία η' και θ', του κανονισμού 961/2010 προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

- η) «δέσμευση οικονομικών πόρων»: παρεμπόδιση της χρήσης οικονομικών πόρων για την απόκτηση κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών με κάθε τρόπο, μεταξύ άλλων, ενδεικτικώς, με πώληση, εκμίσθωση ή υποθήκευσή τους·
- θ) «δέσμευση κεφαλαίων»: παρεμπόδιση οποιασδήποτε κίνησης, μεταφοράς, τροποποίησης, χρήσης, πρόσβασης ή διαχείρισης κεφαλαίων καθ' οιονδήποτε τρόπο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μεταβολή ως προς τον όγκο, το ποσό, τον τόπο διατήρησής τους, την ιδιοκτησία, την κατοχή, τον χαρακτήρα, τον προορισμό ή οποιαδήποτε άλλη μεταβολή η οποία θα καθιστούσε δυνατή τη

χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χαρτοφυλακίων· [...]»

13 Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων, οντοτήτων και φορέων που απαριθμούνται στο παράρτημα VII. Το παράρτημα VII περιλαμβάνει τα πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς που ορίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή η επιτροπή κυρώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 12 της απόφασης 1737 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και την παράγραφο 7 της απόφασης 1803 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή τις παραγράφους 11, 12 ή 19 της απόφασης 1929 (2010) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. [...]

Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 961/2010

14 Το άρθρο 1, στοιχεία ι' και ια', του κανονισμού 267/2012 προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

ι) «δέσμευση οικονομικών πόρων»: παρεμπόδιση της χρήσης οικονομικών πόρων για την απόκτηση κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών καθ' οιονδήποτε τρόπο, μεταξύ άλλων, ενδεικτικώς, με πώληση, εκμίσθωση ή υποθήκευσή τους·

ια) «δέσμευση κεφαλαίων»: η παρεμπόδιση κάθε κίνησης, μεταβίβασης, μεταβολής, χρήσης, πρόσβασης ή διαπραγμάτευσης κεφαλαίων που μπορεί να οδηγήσει σε μεταβολή ως προς τον όγκο, το ποσό, τον τόπο διατήρησής τους, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, την κατοχή, τον χαρακτήρα, τον προορισμό ή άλλη μεταβολή ή η οποία θα καθιστούσε δυνατή τη χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χαρτοφυλακίων· [...]

15 Το άρθρο 23, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα VIII. Το παράρτημα VIII περιλαμβάνει τα πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς που ορίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή η επιτροπή κυρώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 12 της απόφασης 1737 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και την παράγραφο 7 της απόφασης 1803

(2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ ή τις παραγράφους 11, 12 ή 19 της απόφασης 1929 (2010) του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ. [...] »

III. Λόγοι τους οποίους προβάλλει η Bank Sepha προς στήριξη της υπ' αριθ. Β 18-18542 αιτήσεώς της αναιρέσεως

- 16 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκαν, μεταξύ άλλων, τα αιτήματα της Bank Sepah με τα οποία ζητούσε, αφενός, την αναστολή της καταβολής τόκων λόγω της επελεύσεως γεγονότος ανωτέρας βίας και, αφετέρου, την απαλλαγή από την προσαύξηση του νόμιμου επιτοκίου που προβλέπει το άρθρο L. 313-3 του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα) σε περίπτωση χρηματικής καταδίκης με δικαστική απόφαση.
- 17 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Bank Sepha προβάλλει ότι η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων της συνιστούσε, κατά το γαλλικό δίκαιο, περίπτωση ανωτέρας βίας η οποία την εμπόδιζε να εκπληρώσει την υποχρέωσή της προς πληρωμή και απέκλειε τη δυνατότητα των Overseas Financial και Oaktree Finance να λάβουν οποιαδήποτε πληρωμή εκ μέρους της.
- 18 Η Bank Sepha προβάλλει επικουρικώς ένα δεύτερο λόγο αναιρέσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου L. 313-3 του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα).

IV. Μοναδικός λόγος αναιρέσεως τον οποίο προβάλλουν οι Overseas Financial και Oaktree Finance προς στήριξη της υπ' αριθ. G 18-21.814 αιτήσεώς τους αναιρέσεως

- 19 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε, μεταξύ άλλων, ότι οι τόκοι που αξιώνουν οι Overseas Financial και Oaktree Finance για το προ της 17ης Μαΐου 2011 χρονικό διάστημα είχαν παραγραφεί, για τον λόγο ότι οι τελευταίες δεν μπορούσαν να επικαλεστούν κανένα λόγο διακοπής της παραγραφής και ότι οι ίδιες δεν είχαν προβεί σε καμία διακόπτουσα την παραγραφή πράξη, καίτοι είχαν τη δυνατότητα αυτή, δεδομένου ότι «[τ]ίποτα [δεν τους] απαγόρευε [...] τη λήψη μέτρων εκτελέσεως, έστω ασφαλιστικών μέτρων, επί μη διαθέσιμου περιουσιακού στοιχείου ή μη διαθέσιμης απαιτήσεως, καθόσον η εν λόγω έλλειψη διαθεσιμότητας απλώς και μόνο θα ανέστελλε την απόδοση στον δανειστή κατόπιν ενδεχόμενης κατάσχεσης εις χείρας τρίτου».
- 20 Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, οι Overseas Financial και Oaktree Finance προβάλλουν έναν και μόνο λόγο, αντλούμενο, μεταξύ άλλων, από παράβαση των άρθρων 1 και 7 του κανονισμού 423/2007, το περιεχόμενο των οποίων επαναλαμβάνεται στα άρθρα 1 και 17 του κανονισμού 961/2010.
- 21 Οι Overseas Financial και Oaktree Finance ισχυρίζονται ότι η παραγραφή δεν τρέχει εις βάρος εκείνου που αδυνατεί να ενεργήσει λόγω νόμιμου κωλύματος και ότι νόμος περί επιβολής μέτρου δεσμεύσεως κεφαλαίων εμποδίζει τον δανειστή

προσώπου στο οποίο έχει επιβληθεί τέτοιο μέτρο να λάβει οποιοδήποτε μέτρο εκτελέσεως επί των δεσμευμένων κεφαλαίων, έστω και ως ασφαλιστικό μέτρο. Κατά τις Overseas Financial και Oaktree Finance, κάθε ασφαλιστικό μέτρο συνιστά μεταβολή των κεφαλαίων με συνέπεια τη μεταβολή του προορισμού τους. Το εν λόγω νόμιμο κώλυμα καταδεικνύεται, εξάλλου, από την άρνηση του ministre de l'Économie (υπουργού Οικονομίας) να τους χορηγήσει την άδεια αποδεσμεύσεως των κεφαλαίων που ανήκουν στην Bank Sepah, η οποία απαιτείται από το άρθρο 8 του κανονισμού 423/2007 και, στη συνέχεια, από το άρθρο 17 του κανονισμού 961/2010.

V. Εκτίμηση του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Γαλλία)

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει η Bank Sepah προς στήριξη της υπ' αριθ. B 18-18.542 αιτήσεως αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από την ύπαρξη περιπτώσεως ανωτέρας βίας

- 22 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) υπενθυμίζει ότι η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων προσώπου ή οντότητας στο οποίο/στην οποία επιβάλλεται το μέτρο αυτό λόγω των δραστηριοτήτων του/της δεν συνιστά περίπτωση ανωτέρας βίας για το πρόσωπο ή την οντότητα που υπόκειται στο εν λόγω μέτρο, λόγω ελλείψεως του στοιχείου της εξωτερικότητας.
- 23 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) κρίνει ότι η αδυναμία εκπληρώσεως της υποχρεώσεώς της προς πληρωμή, την οποία επικαλείται η Bank Sepah, δεν οφείλεται σε εξωτερική ως προς τη δραστηριότητά της περίσταση και, συνεπώς, απορρίπτει τον πρώτο λόγο αναιρέσεως που προβάλλει η Bank Sepah.

Επί του μοναδικού λόγου αναιρέσεως που προβάλλουν οι Overseas Financial και Oaktree Finance προς στήριξη της υπ' αριθ. G 18-21.814 αιτήσεως αναιρέσεως

- 24 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) εκτιμά ότι η έκβαση της διαφοράς εξαρτάται από το αν οι Overseas Financial και Oaktree Finance μπορούσαν να διακόψουν την παραγραφή προβαίνοντας στην επίσπευση ασφαλιστικού μέτρου ή μέτρου αναγκαστικής εκτελέσεως επί των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων της Bank Sepah.
- 25 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) επισημαίνει, αφενός, ότι οι κανονισμοί 423/2007, 961/2010 και 267/2012 δεν περιέχουν καμία διάταξη που να απαγορεύει ρητώς σε δανειστή να επισπεύσει ασφαλιστικό μέτρο ή μέτρο αναγκαστικής εκτελέσεως επί των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη του.
- 26 Αφετέρου, η δέσμευση κεφαλαίων ορίζεται στους ως άνω κανονισμούς ως «παρεμπόδιση κάθε κίνησης, μεταβίβασης, μεταβολής, χρήσης ή

διαπραγμάτευσης κεφαλαίων που μπορεί να οδηγήσει σε μεταβολή ως προς τον όγκο, το ποσό, τον τόπο διατήρησής τους, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, την κατοχή, τον χαρακτήρα, τον προορισμό ή άλλη μεταβολή η οποία θα καθιστούσε δυνατή τη χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χαρτοφυλακίων», και η δέσμευση οικονομικών πόρων ορίζεται ως «παρεμπόδιση της χρήσης οικονομικών πόρων για την απόκτηση κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών καθ' οιονδήποτε τρόπο, μεταξύ άλλων, ενδεικτικώς, με πώληση, εκμίσθωση ή υποθήκευσή τους».

- 27 Υπό το πρίσμα των ορισμών αυτών, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) εκτιμά ότι, όσον αφορά τα δεσμευμένα κεφάλαια, προκύπτει ότι απαγορεύεται μόνον «κάθε κίνηση, μεταβίβαση, μεταβολή, χρήση ή διαπραγμάτευση κεφαλαίων που μπορεί να οδηγήσει σε μεταβολή ως προς τον όγκο, το ποσό, τον τόπο διατήρησής τους, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, την κατοχή, τον χαρακτήρα, τον προορισμό ή άλλη μεταβολή η οποία θα καθιστούσε δυνατή τη χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χαρτοφυλακίων», και, όσον αφορά τους οικονομικούς πόρους, προκύπτει ότι απαγορεύεται μόνον «η χρήση οικονομικών πόρων για την απόκτηση κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών καθ' οιονδήποτε τρόπο, μεταξύ άλλων, ενδεικτικώς, με πώληση, εκμίσθωση ή υποθήκευσή τους».
- 28 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) εκτιμά, επομένως, ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί η εκτέλεση μέτρων που δεν εμπίπτουν σε καμία από τις απαγορεύσεις αυτές επί δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων.
- 29 Εξάλλου, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) εκτιμά ότι μέτρα που έχουν ως αποτέλεσμα την αφαίρεση περιουσιακών στοιχείων από την περιουσία του οφειλέτη (αποτέλεσμα αποδόσεως στον δανειστή) πιθανώς να μπορούν να εκτελεστούν επί δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων μόνον κατόπιν προηγούμενης αδείας της αρμόδιας εθνικής αρχής και αποκλειστικώς στις περιπτώσεις των άρθρων 8 έως 10 του κανονισμού 423/2007, των άρθρων 17 έως 19 του κανονισμού 961/2010 και, στη συνέχεια, των άρθρων 24 έως 28 του κανονισμού 267/2012.
- 30 Επομένως, τίθεται το ζήτημα αν μέτρα τα οποία δεν έχουν τέτοιο αποτέλεσμα αποδόσεως στον δανειστή μπορούν να εκτελεστούν χωρίς προηγούμενη άδεια επί δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων. Τα μέτρα αυτά είναι η σύσταση ασφάλειας με δικαστική απόφαση και η συντηρητική κατάσχεση, οι οποίες αποτελούν ασφαλιστικά μέτρα.
- 31 Η ασφάλεια που συνιστάται με δικαστική απόφαση, ανεξαρτήτως του αν έχει συσταθεί επί ακινήτου (υποθήκη), επί εμπορικής επιχειρήσεως ή επί μετοχών και κινητών αξιών (ενέχυρο), στερείται αποτελέσματος αποδόσεως στον δανειστή. Ως μόνη συνέπεια έχει ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης των πραγμάτων και δικαιωμάτων επί των οποίων έχει συσταθεί, η απαίτηση εκείνου που συνέστησε την ασφάλεια πρέπει να ικανοποιηθεί κατά προτεραιότητα εκ του τιμήματος της μεταβίβασης.

- 32 Η συντηρητική κατάσχεση δύναται, μεταξύ άλλων, να αφορά χρηματικές απαιτήσεις ή εταιρικά μερίδια και κινητές αξίες και στερείται αποτελέσματος αποδόσεως στον δανειστή. Τα κατασχεθέντα πράγματα, οι απαιτήσεις και τα δικαιώματα παραμένουν στην περιουσία του οφειλέτη.
- 33 Δυνάμει του άρθρου L. 523-1 του code des procédures civiles d'exécution (κώδικα διαδικασιών εκτελέσεως σε αστικές υποθέσεις), η συντηρητική κατάσχεση απαιτήσεων παράγει τα αποτελέσματα παρακαταθήκης που προβλέπονται στο άρθρο 2350 του code civil (αστικού κώδικα), δυνάμει του οποίου «[η] κατάθεση ή η παρακαταθήκη ποσών, αξιογράφων ή τίτλων, η οποία διατάσσεται δικαστικώς ως εγγύηση ή ως ασφαλιστικό μέτρο, συνεπάγεται ειδικό προορισμό και δικαίωμα προτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 2333». Το άρθρο 2333 του ίδιου κώδικα διευκρινίζει ότι «[τ]ο ενέχυρο είναι η σύμβαση με την οποία ο ενεχυραστής παρέχει σε δανειστή το δικαίωμα να πληρωθεί κατά προτίμηση έναντι των λοιπών δανειστών του επί κινητού αγαθού ή επί συνόλου ενσωμάτων κινητών αγαθών, υφισταμένων ή μελλοντικών».
- 34 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) διερωτάται αν, παρά την έλλειψη αποτελέσματος αποδόσεως στον δανειστή, τέτοια μέτρα συνεπάγονται μεταβολή του «προορισμού» των κεφαλαίων τα οποία αφορούν, υπό την έννοια που προσδίδει ο ορισμός της δεσμεύσεως κεφαλαίων στον εν λόγω όρο.
- 35 Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το άρθρο 1, στοιχείο η', του κανονισμού 423/2007, το άρθρο 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 961/2010, και το άρθρο 1, στοιχείο ια', του κανονισμού 267/2012, είναι δυνατόν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το δικαίωμα πληρωμής κατά προτεραιότητα εκ του τιμήματος της μεταβιβάσεως των εταιρικών μεριδίων ή των κινητών αξιών, όπως και ο ειδικός προορισμός των απαιτήσεων και το δικαίωμα προτιμήσεως επ' αυτών, μεταβάλλουν τον προορισμό των ως άνω κεφαλαίων.
- 36 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται γενικότερα αν, παρά την έλλειψη αποτελέσματος αποδόσεως στον δανειστή, οι ασφάλειες που συνιστώνται με δικαστική απόφαση και οι συντηρητικές κατασχέσεις μπορούν να καταστήσουν δυνατή τη «χρησιμοποίηση» των κεφαλαίων τα οποία αφορούν, υπό την έννοια που προσδίδει ο ορισμός της δεσμεύσεως κεφαλαίων στον εν λόγω όρο, και τη «χρησιμοποίηση» των οικονομικών πόρων τα οποία αφορούν «για την απόκτηση κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών καθ' οιονδήποτε τρόπο», υπό την έννοια που προσδίδει ο ορισμός της δεσμεύσεως οικονομικών πόρων στους εν λόγω όρους.
- 37 Τα ως άνω μέτρα εξασφαλίζουν στον επισπεύδοντα την πληρωμή του κατά προτεραιότητα μέσω των πραγμάτων, των δικαιωμάτων και των απαιτήσεων που έχουν κατασχεθεί συντηρητικώς, μετά την άρση της δεσμεύσεως. Ως εκ τούτου, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω μέτρα είναι ικανά να παρακινήσουν επιχειρηματία να συνάψει σύμβαση με το πρόσωπο ή την οντότητα των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία είναι δεσμευμένα, κάτι που ισοδυναμεί με τη χρησιμοποίηση από το εν λόγω πρόσωπο ή την οντότητα της οικονομικής αξίας των περιουσιακών τους στοιχείων που έχουν χαρακτηριστεί ως κεφάλαια, ή με

την απόκτηση, χάρη στην οικονομική αξία των περιουσιακών τους στοιχείων που έχουν χαρακτηριστεί ως οικονομικοί πόροι, κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών.

- 38 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) επισημαίνει ότι δεν προκύπτει η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου εν προκειμένω, δεδομένου ότι οι Overseas Financial και Oaktree Finance επιδιώκουν να εισπράξουν απαίτηση η οποία θεμελιώθηκε με δικαστική απόφαση μεταγενέστερη της δεσμεύσεως των περιουσιακών στοιχείων της Bank Sepah, και η οποία στηρίζεται, συγχρόνως, σε αιτία που δεν σχετίζεται με το πυρηνικό και βαλλιστικό πρόγραμμα του Ιράν και είναι προγενέστερη της επιβολής της δεσμεύσεως αυτής.
- 39 Επομένως, τίθεται το ζήτημα αν η δυνατότητα εκτέλεσεως, χωρίς προηγούμενη άδεια, μέτρου επί δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων εκτιμάται ανά κατηγορία πράξεων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της υπό κρίση υποθέσεως, ή αν, αντιθέτως, οι ιδιαιτερότητες αυτές μπορούν να ληφθούν υπόψη.
- 40 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) εκτιμά ότι η απάντηση στα ερωτήματα αυτά δεν είναι προφανής, δεδομένου ότι οι κανονισμοί της Ένωσης δεν περιέχουν καμία ρητή διάταξη και ότι ούτε το Γενικό Δικαστήριο ούτε το Δικαστήριο είχαν ποτέ την ευκαιρία να αποφανθούν επ' αυτών.
- 41 Συνεπώς, το αιτούν δικαστήριο αποφασίζει να αναστείλει τη διαδικασία όσον αφορά την εξέταση του δεύτερου λόγου της υπ' αριθ. Β 18-18.542 αιτήσεως αναιρέσεως και του μοναδικού λόγου της υπ' αριθ. Γ 18-21.814 αιτήσεως αναιρέσεως και να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

VI. Προδικαστικά ερωτήματα

- 42 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Γαλλία) υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- 1) Έχουν τα άρθρα 1, στοιχεία η' και ι', και 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007, τα άρθρα 1, στοιχεία θ' και η', και 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010, καθώς και τα άρθρα 1, στοιχεία ια' και ι', και 23, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκτέλεση επί δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων, χωρίς προηγούμενη άδεια της αρμόδιας εθνικής αρχής, μέτρου το οποίο στερείται αποτελέσματος αποδόσεως στον δανειστή, όπως είναι η σύσταση ασφάλειας με δικαστική απόφαση ή η συντηρητική κατάσχεση, τις οποίες προβλέπει ο code des procédures civiles d'exécution (γαλλικός κώδικας διαδικασιών εκτέλεσεως σε αστικές υποθέσεις);
 - 2) Είναι κρίσιμο για την απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος το στοιχείο ότι η αιτία της απαιτήσεως που πρέπει να ικανοποιηθεί εις βάρος του προσώπου ή της οντότητας των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία είναι δεσμευμένα, δεν σχετίζεται με το πυρηνικό και βαλλιστικό πρόγραμμα του Ιράν και είναι

προγενέστερη της απόφασης 1737 (2006) της 23ης Δεκεμβρίου 2006 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών;»

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ